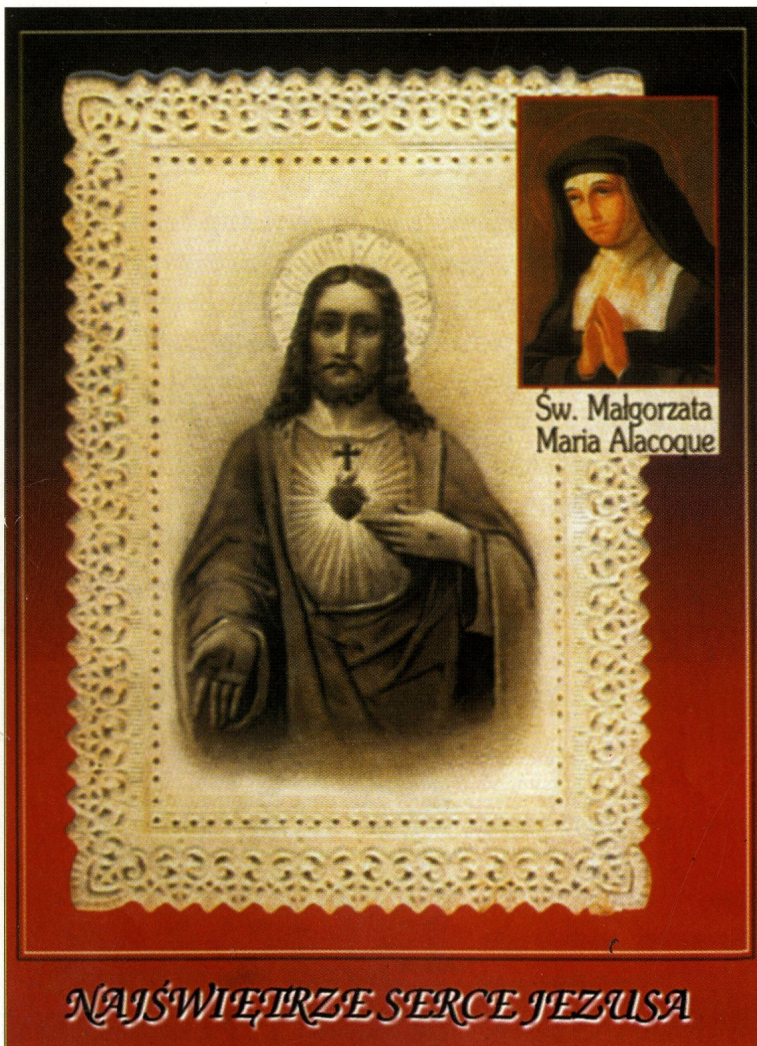

MIESIĘCZNIK
PARAFII CHRYSYDUSA KRÓLA

SERCE JEZUSA GOREJĄCE OGNISKO MIŁOŚCI

„To Serce tętni całą niewyczerpaną miłością, która odwiecznie jest w Bogu. Tą miłością jest ku nam wciąż otwarte, jak zostało otwarte włócznią setnika na Krzyżu”.

„Podczas mojej pielgrzymki do grobu św. Małgorzaty Marii w 1986 roku proszę, aby w tym duchu, który ona zapoczątkowała w Kościele oddawano wytrwale Kult Najświętszemu Sercu. Ponieważ przy Sercu Jezusowym serce człowieka uczy się poznawać, jaki jest prawdziwy i jedyny sens jego życia i jego przeznaczenie: przy Sercu Jezusowym serce człowieka nabiera zdolności umiłowania.”

Jan Paweł II

Numer **100** - WYDANIE JUBILEUSZOWE

WIZYTACJA KANONICZNA PARAFII

„Święta miłość Jezusowa niech połączy nas...”

Na kilka dni przed uroczystością Zesłania Ducha Świętego nasza parafia przeżywała chwile jedności w łączności z ks. bp Adamem Szalem, biskupem pomocniczym archidiecezji przemyskiej. Jego obecność w dniach 15-16 maja była związana z wizytacją kanoniczną naszej parafii. Wg Kodeksu Prawa Kanonicznego wizytacji biskupiej podlegają osoby, instytucje kościelne, rzeczy i miejsca święte. Oznacza to, że każdy przejaw życia parafialnego podlega jego pasterskiej pieczy. Stąd też podczas wizytacji biskup zapoznaje się w bezpośredni sposób ze stanem materialnym (dobra parafii) i duchowym. Stan duchowy obejmuje głównie ludzi, przede wszystkim formy oddziaływania i nauczania prowadzone dla ogółu czy poszczególnych grup duszpasterskich działających w parafii. Zwykle z wizytacją łączy się udzielenie sakramentu bierzmowania z uwagi na to, że jego szafarzem jest biskup. Celem kanonicznego wizytowania parafii jest nie tylko troska o kondycję parafii lecz także podkreślenie jedności wiary biskupa i wiernych.

Dla nas, wiernych parafii Chrystusa Króla w Sanoku ta jedność, której centralnym punktem była Msza Św. koncelebrowana z udziałem Ks. Biskupa będzie niezapomnianym przeżyciem wiary i jej umocnieniem.

Oficjalne powitanie ks. bp Adama Szala miało miejsce przed rozpoczęciem wieczornej Mszy Św. o godz. 18⁰⁰. Wcześniej o 16³⁰ ks. Biskup spotkał się z grupami duszpasterskimi dzieci i młodzieży. Dostojnego Gościa powitali przedstawiciele młodzieży klas trzecich gimnazjalnych prosząc jednocześnie o udzielenie sakramentu bierzmowania, a w imieniu parafian przedstawiciele rodzin i ks. prałat Feliks Kwaśny, proboszcz parafii. Ks. Prałat przedstawił rys historyczny naszej parafii liczącej ponad 20 lat, wysiłek materialny wiernych włożony w budowę kościoła i plebani, osiągnięcia w budowaniu kościoła duchowego wyrazem czego jest m.in. znaczna liczba powołań z naszej młodej parafii (6 księży, 4 zakonnice, 2 braci zakonnych i 5 kleryków).

Mszę św. koncelebrowaną, której przewodniczył ks. Biskup sprawowali: ks. prałat Adam Sudoł, ks. dziekan Andrzej Skiba i księża naszej parafii – ks. Witold Głuszek i ks. Wiesław Tomczyk. W homilii skierowanej głównie do młodzieży ks. Biskup rozwinął ewangeliczną przypowieść o talentach i wyjaśnił istotę sakramentu bierzmowania (patrz Katecheza). Do sakramentu bierzmowania przystąpiło ponad 200 osób, jako pamiątki bierzmowania otrzymali krzyżyki poświęcone przez biskupa Szala. Liturgia Eucharystii odbywała się w bardzo uroczystej oprawie, dodatkowo uświetnił ją Chór Parafialny pod kierunkiem ks. Kwaśnego. Na zakończenie uroczystości bp Adam Szal zwrócił się do kapłanów i wiernych dziękując za trwanie w wierze i troskę o wiarę, za trwanie przy Kościele i udzielił błogosławieństwa na dalszy trud materialny i duchowy.

Po Mszy Św. ks. Biskup spotkał się w dolnym kościele z grupami duszpasterskimi dorosłych. Przedstawiciele poszczególnych grup działających w naszej parafii dzielili się spostrzeżeniami i osiągnięciami na polu pracy ewangelizacyjnej i tak kolejno głos zabierali:

Adam Wilusz – Akcja Katolicka

Dorota Zadyłak – Zespół Charytatywny

Aleksander Paraniak – Rada Duszpasterska

Irena i Roman Jodłowscy – Kręgi Rodzin

Barbara Kulczycka – Katolickie Stowarzyszenie Wychowawców

Stanisław Bocoń – Chór Parafialny

Kazimierz Olender – Grupa Trzeźwościowa AA

W spotkaniu uczestniczyli także członkowie Żywego Różańca, wielu z nich jest zaangażowanych w pracę grup duszpasterskich.

Ksiądz Biskup wyraził swe uznanie dla pracy grup działających w parafii i zaapelował o ofiarną i dalszą pracę na polu wychowawczym wśród dzieci i młodzieży.

Nazajutrz 16 maja Ks. Biskup spotkał się z rodzicami osób powołanych do służby Chrystusowej.

Opr E.S.

BOŻE DARY

Drodzy Bracia i Siostry!

Słuchaliśmy w Ewangelii słów Chrystusa, który opowiadał przypowieść o bogatym rządcy, który pozostawił swój majątek w rękach sług. I zapewne budziły się w nas różne refleksje. Jakże często patrzymy na nas, ludzi, może czasami mamy pretensje do Pana Boga, że zbyt mało jesteśmy może wyposażeni w różne dary. Ale gdy uświadomimy sobie ogrom łask, ogrom dobra, które jest naszym udziałem, to zapewne zgodzimy się ze stwierdzeniem, że i tak otrzymaliśmy bardzo dużo. I często, zbyt często jesteśmy podobni do człowieka bogatego, który ubierał się w purpurę i bisior i dzień w dzień świetnie się bawił, zapominając o tym, że można żyć inaczej, że można żyć w ten sposób, żeby okazywać więcej dobra w swoim życiu. Często skrajny egoizm nie pozwala nam dostrzec wokół nas drugiego człowieka. A tymczasem Chrystus, który opowiedział tę przypowieść miał na myśli otwarcie naszego serca na drugiego człowieka...

A kiedy, jak czytamy w Ewangelii, przyszedł do Chrystusa bogaty młodzieniec i spytał Chrystusa co ma czynić, On po prostu mu powiedział żeby rozdał to co ma, to co odgradza go od Boga i żeby poszedł za Nim realizując swoje życiowe powołanie.

Słowa, które kieruję do Was, a szczególnie do młodych, którzy za chwilę przyjmą sakrament bierzmowania są może piękne, ale niezwykle trudne w praktyce. Czy można je zastosować? Czy można żyć według ośmiu błogosławieństw – może ktoś z was powiedzieć i zapytać - skoro świat dzisiejszy jest taki trudny, taki skomplikowany? Ale jedno mogę Wam powiedzieć, że zawsze ilekroć patrzymy na dzieje świata, zawsze czasy były trudne, może i trudniejsze pod wieloma względami, a jednak w ciągu tych dwu tysięcy lat chrześcijaństwa pojawiali się i byli ludzie, którzy gotowi byli dla Chrystusa rzeczywiście dać wszystko, tak jak dali wszystko patronowie naszej ojczyzny...

Dzisiaj w sposób szczególny pochylmy się nad tajemnicą sakramentu bierzmowania, nad tym niezwykłym darem. W tygodniku „Źródło” ukazał się ciekawy artykuł poświęcony sakramentowi bierzmowania. Tytuł artykułu brzmi, zupełnie słusznie, „Niedoceniony Sakrament”. Autor artykułu, aby trafić do młodych czytelników, usiłuje posługiwać się nowoczesną nomenklaturą. Pisze o tym, że każdy z nas ma dar, którego istnienia często sobie nie uświadamia. Mówiąc obrazowo, stwierdza, że dary Ducha Świętego to siedem wspaniałych komputerowych programów podłączonych do Bożego Internetu. I właśnie w momencie bierzmowania programy te zostają nam przekazane.

Dzisiaj, gdy pochylamy się nad tajemnicą sakramentu bierzmowania trzeba uświadomić sobie, że mamy otwarty dostęp do tej Bożej strony, do tego Bożego Internetu. I na tej Bożej stronie możemy pracować, możemy te programy rozwinąć, możemy te programy uruchomić.

A jakie to są programy? To program i dar mądrości, czyli podłączenia do Bożej Mądrości potrzebnej do dostrzeżenia skutków decyzji własnych i cudzych, czyli zdolność pewna, którą my osiągamy poprzez łączność z Bożą Mądrością. Jest także dar rozumu, który pozwala, na zrozumienie bogactwa objawienia, tego objawienia, które zawarte jest w Piśmie Świętym i tradycji, którego ukryty sens może wydobyć ten, kto owładnięty jest Duchem Świętym. Może być w naszej dyspozycji, w naszym ręku program i dar rady, czyli niezwykle potrzebny charyzmat w życiu wspólnotowym. To umiejętność korzystania z dorobku minionych pokoleń, naszych rodziców, nauczycieli, wychowawców. Może być, jakże potrzebny dzisiaj, drodzy bracia i siostry dar męstwa. Ten program, który pozwoli nam stawać się odważnymi świadkami wiary, odważnymi wbrew tym licznym programom, które proponuje nam dzisiejszy świat. Może być i powinien być zastosowany przez nas dar umiejętności potrzebny w życiu miłości. Ta umiejętność pozwala nam zrozumieć jak trzeba współżyć z innymi ludźmi, jak trzeba traktować drugiego człowieka - nie jak przedmiot ale jak pełnoprawną osobę. I wreszcie może być dar pobożności. Jakże potrzebny dzisiaj dar, który pomaga nam zrozumieć jak trzeba utrzymać kontakt z Panem Bogiem. Stały kontakt, nie tylko okazjonalny - raz na jakiś czas. Ten dar pobożności prowadzi nas do bojaźni Bożej, do tego niezwykłego programu, który jest Bożą jakby intuicją, która ostrzega nas przed popełnieniem błędu czy grzechu.

Drodzy Bracia i Siostry! W stosowaniu tego niezwykłego programu opracowanego przez Mądrość Bożą nie jesteśmy osamotnieni. On, Bóg w Trójcy Świętej Jedyny będzie nam towarzyszył.

On będzie pomagał rozwijać nam naszą wiarę.

Niech w trudzie budowy swojej świętości, naszej świętości, wspiera nas Matka Najświętsza.

(ks. b-p Adam Szal)

fragmenty homilii z okazji udzielenia Sakramentu Bierzmowania

Setny numer parafialnej gazetki jest naszym redakcyjnym jubileuszem prasowy. Jubileusze skłaniają do refleksji i są okazją do podsumowania pewnego okresu. Stąd chcemy podzielić się z Czytelnikami naszą radością z siedmioletniej pracy ewangelizacyjnej na rzecz naszej parafii.

Pierwszy numer „Z Chrystusem w życie” ukazał się wiosną 1993 roku. Prekursorami gazetki parafialnej byli: ks. Feliks Kwaśny, ks. Stanisław Gniewek, ks. Wacław Socha i s. Irena Paluch. Wymieniony zespół redakcyjny opracował i wydał osiem numerów, każdy zawierał osiem stron zeszytowego formatu. W 1994 roku z przyczyn obiektywnych pracę wydawniczą przerwano.

Wiosną 1995 roku, spośród powstałego przy parafii Chrystusa Króla w Sanoku – Katolickiego Stowarzyszenia Wychowawców (KSW), powołano zespół osób do stałej współpracy przy redakcji kolejnych numerów „Z Chrystusem w życie”. W kwietniu ukazał się dziewiąty numer pisma parafialnego i od tej pory aż do chwili obecnej nasz miesięcznik ukazuje się regularnie. Powiększyliśmy jego format, zwiększyliśmy ilość stron do 12-tu, staraliśmy się aby każda ze stron miała funkcję formacyjną, uwzględniając również dzieci, a od pewnego czasu także młodzież naszej parafii. Każdy numer parafialnej gazetki jest różnorodny tematycznie, stąd czytelnicy mogą znaleźć dla siebie coś interesującego. Wprowadziliśmy rubrykę „Czytelnicy piszą” aby każdy kto zechce, mógł podzielić się swoimi przeżyciami religijnymi, swoim doświadczeniem życiowym, swoimi spostrzeżeniami z życia wspólnoty parafialnej. Prosimy o włączenie się w pracę redakcyjną. Problemy, tu przedstawione mogą być bardzo pomocne dla innych osób.

Kilka słów o tym, jak powstaje nasza parafialna gazetka. W oparciu o kalendarz roku liturgicznego, wydarzenia z życia Kościoła powszechnego, lokalnego i parafialnego wyszukujemy materiały, na podstawie których opracowujemy artykuły o danej tematyce. Ta czynność jest najbardziej pracochłonna. Następnie na „spotkaniu gazetkowym” z udziałem księdza – redaktora, który jest jednocześnie cenzorem tekstów, przygotowujemy stronę po stronie całość gazetki z odpowiednią grafiką i ilustracją. Tak opracowany schemat pisma przekazujemy drukarni. Drukarnia przygotowuje tzw. szrotkę gazety (egzemplarz próbny). Po jej dokładnym sprawdzeniu i korekcie przekazujemy „szrotkę” ponownie do drukarni, gdzie po naniesieniu naszych poprawek i sugestii, gazetka jest drukowana w nakładzie tysięcznym, a w okresie świątecznym nawet większym.

W ciągu minionych siedmiu lat zespół redakcyjny pracował pod kierunkiem naszych duchowych opiekunów KSW – ks. Stanisława Gniewka do lipca 1996 roku, ks. Jana Majkuta do stycznia 1997, ks. Jana Kucy do grudnia 2001 roku; obecnie pracę nad redakcją gazetki nadzoruje ks. Wiesław Kałamarz, również opiekun KSW. Trzon zespołu tworzą: Barbara Kulczycka (Barbara) – jej artykuły ukazywały się jeszcze w 1993 r., Elżbieta Sołtysik (E.S.), Krystyna Szwan, która redaguje także stronę dla dzieci po odejściu Anity Tomczewskiej. Od 1998 roku w redagowanie gazetki włączyła się Akcja Katolicka naszej parafii, reprezentowana przez Barbarę Pankiewicz. Pomocą zespołowi służy także Aleksander Pankiewicz, który bez względu na pogodę kursuje między drukarnią a „redakcją” dostarczając materiały prasowe. W redagowanie stron dla młodzieży włączyły się Kasia Nowakowska, Ania Bukład i Sabina Niedzielska. Dodam jeszcze, że praca nad redakcją „Z Chrystusem w życie” była i jest wspierana przez pracujących księży w naszej parafii, z których prawie każdy opracował cykl artykułów katechezy lub innych (ks. Gniewek, ks. Majkut, ks. Słotwiński, ks. Głuszek, ks. Kuca, obecnie ks. Sowa i ks. Kałamarz). Ponieważ mutacje naszej gazetki odbierają parafie w Zamojskach i Sońnicy, stąd ich proboszczowie – ks. Majkut i ks. Stefan Kołodziej mają też udział w redagowaniu pisma.

Praca nad wydaniem gazety parafialnej absorbuje czasowo, ale każdy jej numer sprawia nam wiele satysfakcji. Często spotykamy się ze słowami życzliwości i podziękowania, co zupełnie rekompensuje włożony trud. Liczymy na nowe siły „dziennikarskie”, na nowy powiew piśmienniczy, twórczą krytykę i nową szatę graficzną. Wierzmy, że Duch Święty będzie nas wspierał nadal i będziemy kontynuować podjęte dzieło.

Księdzu prałatowi Feliksowi Kwaśnemu oraz wszystkim Osobom, które z nami współpracowały i wspierały naszą pracę składamy serdecznie słowa podziękowania. Dziękujemy także p. Cecylii Klekawce, p. Henrykowi Kozakowi i innym za przekazanie swojej poezji religijnej.

w imieniu Zespołu Redakcyjnego
Elżbieta Sołtysik

LITURGIA MIESIĄCA

CZERWIEC

1 - sobota	Wspomnienie św. Justyna męczennika
3 - poniedziałek	Wspomnienie św. Karola Lwanga i Towarzyszy - męczenników
5 - środa	Wspomnienie św. Bonifacego biskupa i męczennika
7 - piątek	Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa. I Piątek Miesiąca.
8 - sobota	Wspomnienie Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny
11 - wtorek	Wspomnienie św. Barnaby Apostoła
12 - środa	Wspomnienie bł. Antoniego Juliana Nowowiejskiego, Henryka Kaczorowskiego, Aniceta Koplińskiego oraz Marianny Biernackiej i 104 Towarzyszy - męczenników.
13 - czwartek	Wspomnienie św. Antoniego z Padwy kapłana i Doktora Kościoła
15 - sobota	Wspomnienie bł. Jolanty zakonnicy. Nabożeństwo Fatimskie
17 - poniedziałek	Wspomnienie św. św. Alberta Chmielowskiego zakonnika
19 - środa	Wspomnienie św. Romualda
21 - piątek	Wspomnienie św. Alojzego Gonzagi zakonnika
22 - sobota	Wspomnienie św. Jana Fiszera i Tomasza More
24 - poniedziałek	Uroczystość Narodzenia św. Jan Chrzciciela
27 - czwartek	Wspomnienie NMP Nieustającej Pomocy
29 - sobota	Uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła

CHRYZTY

Mateusz, Jan SKUBIŃSKI
Kamila, Magdalena MATUSZEK
Aleksander, Stanisław BŁASZCZAK
Piotr, Paweł WÓJCIK
Sandra WARCHOŁ
Radosław CHRZAŚCZ
Piotr, Andrzej TYPROWICZ
Szymon, Dawid DOBOSZ
Piotr, Jakub ŁASOWSKI
Oliwia, Julia LISOWSKI
Oskar, Jan PŁOCICA
Piotr CARKOWSKI
Krystian, Michał BARSZCZOWSKI
Ewelina ADAMSKI
Jakub, Wiktor KOSTKA
Klaudia, Maria SOLON
Maria KĘDZIERSKI
Michał, Janusz BOROWSKI
Tomasz, Piotr MAJDOSZ
Dominika, Monika ŚLIWIAK
Michał, Marek PAWŁOWSKI
Paweł ZĄBKIEWICZ
Jagoda, Katarzyna DOBOSZ

ŚLUBY

Edyta WYRZYKOWSKA
i Marek WÓJCIK
Czesława DRWIĘGA
i Tomasz, Mikołaj KRAŚNIEWSKI
Maria, Aneta DOROCIAK
i Mariusz, Stanisław TOMCZEWSKI
Monika PIETRUSZCZAK
i Zbigniew, Grzegorz KĘDRA
Lucyna, Anna DZIECIUCH
i Witold, Marek PELCZARSKI

POGRZEBY

† Bolesław ZGÓDKO
† Krystyna KOZŁOWSKA
† Jolanta KOSZTOŁOWICZ
† Janina WOJTAS
† Peter WADAS
† Piotr POPKO
† Władysław BARAN

SERCE JEZUSA - ZNAK MIŁOŚCI BOGA DO LUDZI

Czerwiec to miesiąc poświęcony czci Najświętszego Serca Jezusowego. Codziennie odprawiamy nabożeństwa, aby uczcić Boże Serce, a w pierwszy piątek po oktawie Bożego Ciała przypada Święto Najświętszego Serca Pana Jezusa. Wyjątkowa rola w krzewieniu kultu Serca Jezusowego przypadła francuskiej zakonnicy, wizytce z Paray-le-Monial, Małgorzacie Marii Alacoque (1647-1690). Zbawiciel wybrał św. Małgorzatę Marię, aby powierzyć jej misję rozpowszechnienia nabożeństwa do Serca Pana Jezusa. Miała mówić ludziom o wielkim skarbcu miłości, jakim jest Serce Jezusa - symbol Jego nieskończonej miłości do ludzi. Nabożeństwo do Serca Pana Jezusa z cichej zakonnej kaplicy w Paray-le-Monial powoli rozszerzało się na cały świat i stało się jedną z najważniejszych form pobożności.

Pan Jezus wiele razy objawił się św. Małgorzacie, a w latach 1673 – 1675 miały miejsce cztery objawienia zwane **wielkimi**.

Objawienie pierwsze:

Pierwsze z wielkich objawień miało miejsce 27 grudnia 1673 r. w uroczystość św. Jana Ewangelisty. Jezus niespodziewanie ukazał się siostrze Małgorzacie Marii podczas adoracji Najświętszego Sakramentu. Odsłonił przed skromną zakonnicej tajemnicę swego Boskiego Serca. Jezus tak objawił wielką miłość do człowieka: „*Moje Boskie Serce goreje tak wielką miłością ku ludziom, a zwłaszcza ku tobie, że nie może już powstrzymać w sobie płomieni tej gorącej miłości. Musi je rozlać za twoim pośrednictwem i ukazać się ludziom, by ich ubogacić drogocennymi skarbami, które ci odsłaniam, a które zawierają łaski uświęcające i zbawienne, konieczne, by ich wydobyć z przepaści zatracenia*”. Po tych słowach Jezus ukazał zakonnicy swoje bijące Serce, a następnie zażądał jej serca. Oddała Mu je z radością, a On zanurzył je w swoim Sercu, po czym zwrócił Małgorzacie Marii, jako płomień gorejący w kształcie serca”. Powiedział, że jest to drogocenny zadatek Jego miłości, która trawić będzie ją do ostatniej chwili. Od tej pory zakonnica miała odczuwać w swoim sercu nieustający ból, który narastał w każdy pierwszy piątek miesiąca.

Objawienie drugie:

Niedługo później siostra Małgorzata Maria doznała drugiego objawienia. Pewnego dnia udała się do kaplicy klasztornej, gdzie Zbawiciel już na nią czekał. Zobaczyła wtedy po raz kolejny Serce Jezusa. Zdawało się Ono spoczywać na tronie z ognia i promieni. Św. Małgorzata mogła nawet dostrzec ranę zadaną włócznią. Serce otaczała korona cierniowa, a u góry wieńczył Je krzyż. Jezus zażądał, by Małgorzata Maria przyprowadziła siostry i braci do Jego Serca. Poleciał też powiedzieć ludziom, że ich kocha oraz że czeka na ich miłość. Jezus otworzył Serce przed nią, aby ludzie czerpali z Niego bogactwo miłości i miłosierdzia oraz łaski uświęcenia, potrzebne w drodze do Odkupiciela. „*To nabożeństwo jest ostatnim wysiłkiem mojej miłości i będzie dla ludzi jedynym ratunkiem w tych ostatnich czasach*” – oznajmił Jezus siostrze Małgorzacie.

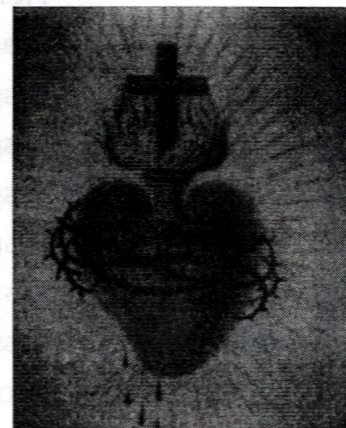
Objawienie trzecie:

2 lipca 1674 r. siostra Małgorzata Maria zatopiona w modlitwie przed tabernakulum, nawet nie przeczuwała, co się zaraz wydarzy. Nagle pojawił się przed nią Pan Jezus. Z Jego ran biła niezwykła jasność. Światło rany Serca rozrosło się, a Pan Jezus zaczął mówić o niewdzięczności, jaką Mu ludzie odpłacają za Jego miłość. Sprawia mu to większą udrękę niż wszystkie cierpienia, których doznał w trakcie swego ziemskiego życia. „*Przynajmniej ty staraj się mi zadośćuczynić, o ile to będzie w twojej mocy, za ich niewdzięczność*” - powiedział Pan Jezus Małgorzacie Marii. Zażądał, by przyjmowała Komunię świętą tak często, jak tylko może, a zwłaszcza w każdy pierwszy piątek miesiąca. Chrystus polecił jej także modlitwę każdej nocy z czwartku na piątek między godz. 23⁰⁰ a 24⁰⁰. Siostra Małgorzata Maria uczestniczyła w ten sposób w śmiertelnym smutku Chrystusa, który stał się Jego udziałem w Ogrodzie Oliwnym.

Objawienie czwarte:

Do najważniejszego z objawień doszło 19 czerwca 1675 roku, w oktawie Bożego Ciała. Św. Małgorzata Maria klęczała przed Najświętszym Sakramentem, kiedy ujrzała Pana Jezusa. Odsłonił On swe Serce i powiedział: „*Oto Serce, które tak bardzo umiłowało ludzi, że niczego nie szczędziło, aż do wyczerpania i wyniszczenia się, by im dać dowody swej miłości. A w zamian od większości ludzi doznają tylko niewdzięczności przez nieuszanowania i świętokradztwa, przez oziębłość i pogardę, z jaką się odnoszą do Mnie w tym Sakramencie miłości*”.

Podczas tego objawienia Jezus zażądał, aby w pierwszy piątek po oktawie Bożego Ciała odbywała się szczególna uroczystość ku czci Jego Serca i aby w tym dniu przystępowano do Komunii świętej oraz uroczystość wynagradzano zniewagi, jakich Serce Jezusowe doznaje od ludzi.

12 OBIETNIC PANA JEZUSA

W trakcie objawień Pan Jezus przekazał siostrze Małgorzacie Marii Alacoque przyrzeczenia skierowane do czcicieli Jego Serca. Zakonnica opisała je w listach, a po jej śmierci informacje te zebrano w słynne 12 obietnic. Czczicielom Swego Serca Pan Jezus obiecał:

1. Dam im wszystkie łaski potrzebne w ich stanie
2. Zgoda i pokój będą panowały w ich rodzinach
3. Będę ich pocieszał we wszystkich ich strapieniach
4. Będę ich bezpieczną ucieczką za życia, a szczególnie przy śmierci
5. Wyleję obfite błogosławieństwa na wszystkie ich przedsięwzięcia
6. Grzesznicy znajdą w mym Sercu źródło nieskończonego miłosierdzia
7. Dusze oziębłe staną się gorliwymi
8. Dusze gorliwe dojdą szybko do wysokiej doskonałości
9. Błogosławić będę domy, w których obraz mego Serca będzie umieszczony i czczony
10. Kapłanom dam moc kruszenia serc najzatwardziały
11. Imiona tych, co rozszerzać będą to nabożeństwo, będą zapisane w mym Sercu i na zawsze w Nim pozostaną
12. Przyrzekam w nadmiarze miłosierdzia Serca mego, że wszechmocna miłość moja udzieli tym wszystkim, którzy będą przystępować do Komunii świętej w pierwsze piątki przez dziewięć miesięcy z rzędu, łaskę pokuty ostatecznej, że nie umrą w stanie niełaski mojej ani bez sakramentów i że Serce moje stanie się dla nich bezpieczną ucieczką w godzinie śmierci.

Św. Małgorzata Maria Alacoque (1647–1690)

Szczególnie ważna jest obietnica dwunasta, zwana **Wielką**. Pan Jezus zapowiada w niej największą łaskę, jakiej człowiek może dostąpić na ziemi – śmierć w stanie łaski uświęcającej. Jej warunkiem jest godne przyjmowanie Komunii świętej przez dziewięć kolejnych pierwszych piątków miesiąca. **Wielka Obietnica** jest niezwykła. Daje wyraz najwyższej troski Pana Jezusa o nasze zbawienie i dowód Jego wielkiego miłosierdzia. Włała nadzieję w dusze rzeszy wiernych i znacznie przyczyniła się do ożywienia pobożności. Dziś każdy z nas zna sentencję: „*Kto dziewięć piątków odprawi jak trzeba, nie umrze w grzechach, lecz pójdzie do nieba.*”

Do Komunii świętej trzeba przystępować w kolejne pierwsze piątki miesiąca. Jeżeli zdarzy się, że z jakichkolwiek powodów (np. choroba) nie możemy w kolejny piątek przyjąć Komunii świętej, to nowennę pierwszych piątków miesiąca trzeba rozpocząć od nowa. Ważna jest również intencja Komunii świętej, którą w tym dniu przyjmujemy jako wynagrodzenie Bożemu Sercu za grzechy i zniewagi, jakie spotykają Je w Najświętszym Sakramencie.

WITAM WAS KOCHANE DZIECI!

Czas w którym zdobywaliście wiedzę powoli się kończy. Był on bardzo potrzebny abyście stali się mądrzejsi i lepsi. Nie możecie jednak zapomnieć o tych, którym to zawdzięczacie. Sami nie nauczyliście się tak wielu rzeczy. Jesteście w wieku, kiedy w świat wprowadzają Was dorośli przewodnicy. Każdy potrzebuje przewodnika, aby przejść przez niezajomy las, zwiedzić obcy kraj, zobaczyć zabytki w obcym mieście. Przez cały rok szkolny szczęśliwie przeprowadzali Was nauczyciele, rodzice – wszyscy, ci, którzy chcieli Waszego dobra, a było ich wielu.

Po rozdaniu świadectw pamiętajcie, aby nie zapomnieć podziękować nauczycielom, którzy wprowadzali Was w nieznaną świat i nauczyli wielu mądrych rzeczy.

Pamiętajcie jednak, że pierwszym i najważniejszym Waszym przewodnikiem podczas całego roku był najlepszy Nauczyciel – Jezus. Jemu w pierwszej kolejności okażcie wdzięczność. Choć nie widzieliście Go to jednak On był obok Was

każdego dnia, w drodze do szkoły, podczas zabawy, czy nauki.

Niezastąpionymi przyjaciółmi są Wasi rodzice, im też należy się podziękowanie, za wszystkie trudy, jakie znosili dla Was w tym roku szkolnym.

Nie zapomnijcie, zatem ten rok szkolny zakończyć najpiękniejszym słowem „Dziękuję”.

PATRON DUCHOWEGO ODRODZENIA POLSKI

„Święty Andrzej Bobola, nowy patron Polski, prowadzi swój naród drogami prawdy Chrystusowej do szczęścia i wielkości.”

Te proste słowa pochodzą od ks. Kardynała Augusta Hlonda, Prymasa Polski z 1938 r.

W naszej Ojczyźnie było wielu świętych spośród nich patronami Polski ogłoszono: Św. Wojciecha, który jest po to, aby był ład hierarchiczny w Polsce, Św. Stanisław – patronuje ładowi moralnemu. Oficjalnie ogłoszony patronem Polski w dniu 16 maja br. Św. Andrzej Bobola – patronuje ładowi ekumenicznemu i niepodległościowemu, aby dobrze układały się stosunki z narodami naszej Wschodniej granicy, który dla tych spraw oddał swe życie.

Pielgrzymowałam wielokrotnie wraz z innymi członkami naszego Parafialnego Oddziału AK do miejsca, z którego wywodzi się nasz Patron – do Strachociny.

Z pewnym zażenowaniem muszę stwierdzić, że tak naprawdę zdałam sobie sprawę z tego jak wspaniałego mamy patrona – dopiero w czasie tegorocznej diecezjalnej pielgrzymki AK w dniu 11 maja podczas uroczystej Mszy Św. odprawionej przez ks. abp Józefa Michalika. Homilii słuchałam z zapartym oddechem i wiele ważnych stwierdzeń dotarło do mej świadomości w całej pełni. Trudno to po ludzku pojąć, ale na przykładzie męczeńskiej śmierci tego świętego widzimy jak wiara daje światło i moc do znoszenia cierpienia w jedności z Chrystusem. Ileż nam trzeba, zatem pracować nad pogłębieniem swej wiary, aby zrozumieć jej sens i powołanie chrześcijańskie.

Ten niestrudzony wyznawca Chrystusa, od wczesnej młodości poświęcił się Jego służbie. Niełatwa była ta droga do świętości również z powodu trudnego, dynamicznego charakteru. Dużą więc uwagę przywiązywał do doskonalenia swego życia wewnętrznego. Wiele czasu poświęcał adoracji Najświętszego Sakramentu, z ufnością powierzał się Matce Bożej Niepokalanej, której kult szerzył poprzez Sodalicję Mariańską.

Nie da się w kilku zdaniach przedstawić całokształtu jego bardzo trudnej drogi do świętości.

Święty Andrzej urodził się w r. 1591 w Strachocinie koło Sanoka. Był człowiekiem starannie wykształconym. Śluby zakonne złożył u Jezuitów w Wilnie w 1613 r. Tam również ukończył studia filozoficzno – teologiczne. Święcenia kapłańskie otrzymał w 1622 r.

Pracował jako duszpasterz m.in. w Nieświeżu, Wilnie, Płocku, Warszawie, Pińsku. Był wspaniałym kaznodzieją, spowiednikiem, wychowawcą młodzieży, misjonarzem ludowym. Nazywano go Apostołem Pińszczyzny. Czynił wszystko, aby pozyskiwać dla jedności z Kościołem Katolickim.

Praca ta przynosiła obfite owoce, cieszył się wielkim uznaniem zarówno wśród katolików jak i prawosławnych, co w końcu u zwolenników prawosławia wzbudzało zazdrość, nienawiść, podsycaną przez Moskali i Kozaków. Święty Andrzej Bobola podobnie jak Chrystus był znakiem sprzeciwu dla ludzi żądnych władzy, dla których prawda zawarta w Ewangeliu jest nie do przyjęcia, stąd nienawiść, agresja, chęć zemsty, podziały. Tysiące ludzi ginęły niszczone „ogniem i mieczem”, zarówno prawosławni, unicy, a najokrutniej obchodzono się z katolikami.

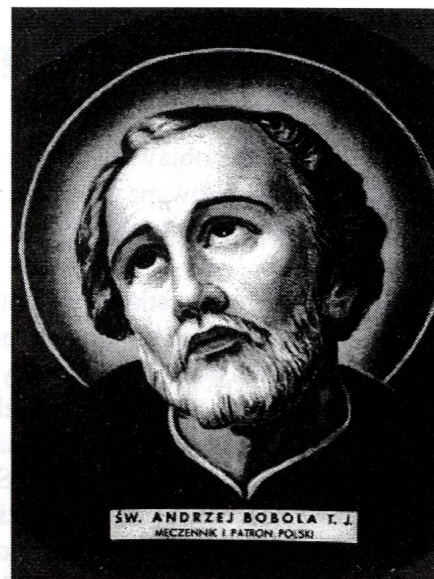
Św. Andrzej Bobola został wydany przez podobnych Judaszowi zdrajców, którzy dla ratowania swej skóry nie zawahali się go wydać na najokrutniejszą śmierć. Był ofiarą istniejącego podziału Kościoła. Tylko miłość może być budulcem i fundamentem jedności w Kościele. Dlatego i dziś, gdy nadal jak przed wiekami trwa walka z Chrystusowymi prawami potrzeba nam wpatrywać się w takich świętych jak Andrzej Bobola, który do końca pozostał wierny.

Nie bez powodu został obrany za patrona Akcji Katolickiej, która ma w swoich założeniach podejmowanie trudu nowej ewangelizacji w nadchodzących trudnych czasach. Potrzebne jest dziś wytrwałe świadectwo wierności Ewangeliu w obliczu postępującego spoganienia świata.

Jak przed laty Św. Andrzej dał znać, że będzie patronem Polski, „gdy Polska odzyska niepodległość”, tak i dziś przypomniał się w Strachocinie i zażądał kultu, czyżby po to abyśmy wzywali go o pomoc jak „zagospodarować” odzyskaną ponownie wolność, aby nie przerodziła się w swawolę?

Właśnie dlatego, że św. Andrzej jest patronem na trudne czasy, nie wolno nam zniechęcać się, że nic się już nie da zrobić.

Po to się przypomniał w Strachocinie, bo właśnie chce z nami współpracować w tych trudnych czasach i mamy wraz z nim i z Niepokalaną podjąć trud, jaki przed nami stoi, a nazywa się – **nowa ewangelizacja**.

MINISTRANCKIE ZMAGANIA

Sobotni poranek 18 maja br. rozpoczął się po ulewnej nocy mgłami i nic nie wskazywało na to, że będzie to cudowny słoneczny, pełny wrażeń dzień. W Bukowsku tego dnia odbył się **VI Archidiecezjalny Turniej Ministrantów w Piłce Nożnej na szczeblu Dekanatu Sanok I**. Uczestniczyli w nich ministranci do III klasy Gimnazjum z następujących parafii: Mrzygłód, Trepcza, Sanok – Chrystus Król, Sanok – Franciszkanie (2 drużyny), Sanok – Fara, Pielnia, Dudyńce i gospodarze turnieju Bukowsko. Mecze były rozgrywane na dwóch stadionach w Bukowsku i Pobiednie. Emocje udzielały się wszystkim, ale najbardziej opiekunom i kibicom, którzy czasami zapominali o tym, że jest to zabawa i bardzo żywo reagovali na wszystko co się działo na boisku. Zwłaszcza w tym roku, roku Mistrzostw Świata w Piłce Nożnej w Korei i Japonii wzmożło się zainteresowanie piłką nożną wśród dzieci i młodzieży.

Spotkanie z piłką nożną poprzedzone było Eucharystią. W homilii wygłoszonej w czasie Mszy św. poprzedzającej turniej, dziekan dekanatu Sanok I ks. dr Andrzej Skiba ukazał młodym ludziom potrzebę wszechstronnego rozwoju człowieka: cielesny poprzez zdrowy tryb życia i duchowy – modlitwa i służenie przy ołtarzu.

Po emocjach losowania, którego dokonali organizatorzy ks. Jarosław Pacanowski i ks. Wiesław Kałamarz w którym wolny los przypadł Mrzygłódowi rozpoczęły się rozgrywki. Oto wyniki pierwszej rundy:

Pielnia – Bukowsko 1:1 (w karnych) 2:4; Sanok – Fara: OO.Franciszkanie I 6:0; Dudyńce – Trepcza 6:0; Sanok – Chrystus Król: OO. Franciszkanie II 0:2.

W drugiej rundzie wolny los był szczęśliwy dla Bukowska. **Mrzygłód przegrał z OO. Franciszkanami 5:1, a Sanocka Fara z Dudyńcami 1:5.** W następnym meczu o wejście do finału **Bukowsko przegrało po bardzo emocjonującym spotkaniu z Dudyńcami 1:2.** W finale spotkały się drużyny od **OO. Franciszkanów i Dudyniec.** Przez cały mecz franciszkańscy ministranci przeważali i zasłużenie wygrali **2:0.** Oni to otrzymali atrakcyjne nagrody: koszulki ufundowane przez wójta Bukowska pana P. Błażejowskiego, puchary, książki i okolicznościowe plakietki. Również pozostałe zespoły otrzymały dyplomy, puchary i inne nagrody. Zwycięzca tych rozgrywek będzie organizatorem turnieju na szczeblu Archidiecezji Sanockiego.

Najważniejsza nagroda pod względem postawy i zachowania **Fair – Play** została przez organizatorów i sędziów przyznana drużynie z **Pielni.** Królem strzelców w Turnieju został z 6 bramkami **Bartosz Danił** z **Dudyniec.** Najlepszym bramkarzem był **Tomasz Pytłowany** od **OO.Franciszkanów.** W całym turnieju puścił 1 gola.

Turniej ten odbył się dzięki pomocy materialnej Urzędów Gmin w Bukowsku i Sanoku i Urzędu Miasta Sanoka. Wielu ludzi dobrej woli bezinteresownie zaangażowało się czy osobiście w organizację czy poprzez pomoc materialną, by ten turniej mógł się odbyć. Bez ich pomocy i zaangażowania byłoby to niemożliwe.

Ministranci na koniec podziękowali im swoją modlitwą płynącą

z wdzięcznych serc. Turniej ukazał potrzebę takich różnych inicjatyw, które angażowały by dzieci i młodzież. Uczą one bowiem kulturalnego i zdrowego wypoczynku, pogłębiają więzy międzyludzkie i zbliżają do Boga.

W dzień Matki Kościoła 20 V br odbył się **VIII Archidiecezjalny Konkurs Biblijny dla Lektorów i Ministrantów na szczeblu dekanatu Sanok I.** Wzięło w nim udział 29 uczestników z parafii Sanockich: Fary, OO. Franciszkanów i Chrystusa Króla.

Pytania testowe obejmowały zakres Ksiąg Pisma Św. Daniela, Ezechiela, Zachariasza i Apokalipsa św. Jana i były bardzo trudne. Największą ilość punktów zdobył Tomasz Hałas (38), Bartłomiej Bałaban i Bartosz Zajac – wszyscy z Chrystusa Króla oraz Paweł Sasko z Sanockiej Fary. Drużynowo najlepszymi okazali się lektorzy z naszej parafii przed Farą i OO. Franciszkanami. W naszej reprezentacji występowali: T.Hałas; B. Zajac; B. Bałaban; M. Kolbuch; P. Sybidło M. Nowicki i J. Stabryła. Pomocą w ocenie testu ks. W. Kałamarzowi, O.P. Szczepańskiemu i ks. A. Jańcowi służyły panie z KSW, a poczęstunkiem dziewczyny ze scholi. Nasi lektorzy uzyskali awans do Konkursu na szczeblu **Archidiecezji Sanockiego.**

Odbył się on również w naszym kościele 22 V br. Do Konkursu oprócz naszych lektorów zostali zgłoszeni lektorzy z Humnisk i Zarszyna. Test sprawdzający obejmował 15 pytań. Indywidualnie najlepszy okazał się Paweł Sybidło z naszej parafii. Za nim uplasowali się Tomasz Hałas (II msc.), Marcin Kolbuch (III msc), Bartosz Zajac (IV msc.) – wszyscy z Chrystusa Króla i V miejsce Kędra Marcin z Humnisk. Jednocześnie lektorzy z naszej parafii uzyskali awans do Konkursu na szczeblu Archidiecezji. Odbył się on 25 Maja 2002 r. w Przemyślu. Nasi lektorzy zajęli w nim 3 miejsce.

W imieniu organizatorów:
Ks. Wiesław Kałamarz

PODZIĘKOWANIE

Wszystkim, którzy przyczynili się do zorganizowania Turniejów Ministranckich biblijnych i piłki nożnej składamy podziękowanie, są to: Adam i Jerzy Pierz z Sanoka, Irena Stabryła i piekarnia „Wiosenka”, piekarnia w Bukowsku, Hurtownia „Vita”, Drukarnia Piast – Kołodziej, Stanisław Fejdasz z Pisarowiec, Janusz Cecuła sędzia piłkarski oraz Bolesław Bochnak Działacze LZS z Bukowska i Pobiedna, higienistka Dorota Kula. Dziękujemy młodzieży z parafii Chrystusa Króla i Bukowska, Katolickiemu Stowarzyszeniu Wychowawców, Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej, Księżom proboszczom i wikariuszom.

EUCHARYSTIA – ŹRÓDŁO JEDNOŚCI

Jezus w czasie Ostatniej Wieczerzy zostawił nam wszystkim wspaniały dar – samego siebie pod postaciami Chleba i Wina. Warto sobie tutaj zadać pytanie: Czy jest w nas autentyczne pragnienie korzystania z niego także w codziennym życiu?

Obowiązkiem każdego chrześcijanina jest uczestnictwo we Mszy Św. niedzielnej, bo mówi o tym Boże przykazanie a zaniedbanie go, powoduje grzech. Spotykając różnych ludzi, można odnieść wrażenie, że wielu z nich ogranicza się tylko do wypełnienia przepisów Bożego prawa, brakuje im prawdziwej miłości przywiązania do Jezusa.

Każda Msza Święta jest uobecnieniem ofiary Chrystusa na Krzyżu, On sam czeka, aby każdego człowieka przygarnąć i nakarmić Swoim słowem i wejść w jego codzienne, szare czasem życie.

Bóg zaprasza na ucztę, ale przyjęcie lub odrzucenie zaproszenia jest wyłącznie decyzją każdego z nas. On szanuje naszą wolność, chociaż Jego ojcowskie serce bardzo cierpi. Nie można zabronić Bogu kochać, ponieważ jest samą Miłością.

Eucharystia obdarza nas życiem Bożym i jednoczy, bo wszyscy posilamy się tym samym Ciałem Chrystusa. Bolesny jest jednak fakt, że ludzie po wyjściu z kościoła, zapominają jakby, że teraz w ich żyłach płynie krew Chrystusa. Obchodziliśmy uroczystość Ciała i Krwi Pańskiej popularnie nazywaną Bożym Ciałem. Wyszliśmy z Chrystusem Eucharystycznym na ulice naszego miasta, aby zmanifestować i pokazać innym swoją wiarę. Jako ludzie wierzący jesteśmy zobowiązani do dawania świadectwa Bogu. Chodzi o to, żeby za tymi zewnętrznymi praktykami, szła prawdziwa miłość i gotowość pełnienia Jego Woli. Warto zadać sobie pytanie: Jakim ja jestem świadkiem Chrystusa w swoim środowisku?

Kasia N.

„MARIO, PROSZĘ SPRAW, ABY ŻYCIE MI NIE BYŁO OBOJĘTNE”

Pod takim mottem 15 maja 2002r. odbyło się spotkanie grup młodzieżowych z ks. bp Adamem Szalem, który w dniach 15-16 maja wizytował parafię Chrystusa Króla w Sanoku. Dzieci i młodzież zaangażowane w różne formy życia religijnego prezentowały swoją działalność. Każda grupa krótko przedstawiła cele, które realizuje, ilość osób należących do danej organizacji, swojego opiekuna oraz termin spotkań. Występy poszczególnych przedstawicieli przedzielone były radosnym śpiewem zgromadzonych, dzieci i młodzieży. Swoją działalność przedstawili lektorzy i ministranci, schole młodzieżowe i dziecięce, Ruch „Światło – Życie”, koło misyjne, dziecięce róże różańcowe.

Ks. biskup żywo interesował się wszystkimi grupami, zadawał pytania i żartował. Na zakończenie życzył uczestnikom spotkania by trwali w swoim chrześcijańskim zaangażowaniu, „aby życie im nie było obojętne”. Za wzór do naśladowania postawił bł. Hiacyntę i bł. Franciszka. Po wspólnej modlitwie, w której polecił zgromadzone dzieci i młodzież Matce Najświętszej i najmłodszym patronom Hiacyncie i Franciszkowi, udzielił apostołskiego błogosławieństwa.. Spotkanie przebiegało w bardzo radosnej i spontanicznej atmosferze.

Teresa Pluskwa

*Księdzu Prałatowi Feliksowi Kwaśnemu
z okazji Imienin życzenia wszelkich łask Bożych.
opieki Matki Najświętszej,
zyczliwości ludzkiej oraz zdrowia i radości
składa Wspólnota Parafialna*

SPOTKANIE Z RODZICAMI POWOŁANYCH

W ramach wizytacji kanonicznej 16 maja br. o godzinie 11⁰⁰ odbyło się spotkanie dla rodziców wszystkich powołanych z naszej parafii z biskupem pomocniczym Adamem Szalem. Oprócz rodziców powołanych na spotkaniu obecni byli:

Ks. dziekan Andrzej Skiba, gospodarz naszej parafii prałat ks. Feliks Kwaśny oraz księży wikariusze. Po krótkiej modlitwie Jego Ekscelencja ksiądz biskup serdecznie przywitał wszystkich zebranych, a następnie mówił

o wierze, powołaniu i roli rodziców jaką pełnią w kształtowaniu powołania. Zaproponował również, aby raz w miesiącu odbywało się spotkanie wszystkich rodziców powołanych, podczas którego modliliby się za swoje dzieci oraz o nowe powołania kapłańskie i zakonne. Spotkanie przebiegało w atmosferze rodzinnej, nie zabrakło również ciasta i kawy, przy której roznoszeniu świetnie radzili sobie ks. W. Kałamarz i ks. W. Tomczyk.

W tym samym czasie, przy poczęstunku odbywało się przedstawianie każdego z uczestników spotkania. Rodzice mieli za zadanie, w kilku słowach opowiedzieć o drodze powołania oraz o tym, kiedy i w jakich okolicznościach dowiedzieli się o wyborze takiej drogi życiowej swojego dziecka. Należało tutaj wspomnieć o roku święceń kapłańskich czy też ślubów wieczystych, a także na jakiej placówce znajduje się kapłan czy siostra zakonna.

Przy tej okazji należy zaznaczyć ile osób z naszej parafii poświęciło swoje życie Bogu: Kapłanów diecezjalnych - ośmiu, w tym na misjach - jeden, Sióstr zakonnych - cztery, w tym na misjach - jedna.

Ponadto w Wyższym Seminarium Duchownym w Przemyślu przygotowuje się do kapłaństwa czterech alumnów, w zakonie franciszkańskim dwóch braci oraz w zgromadzeniu Marianów jeden kleryk. Jedną z naszych parafianek odbywa postulat u sióstr Serafitek w Krakowie.

Na koniec tego wspaniałego spotkania ks. prałat zaprosił wszystkich do obejrzenia sali misyjnej, która mieści się w dolnym pomieszczeniu naszego kościoła. Spotkanie to było nie tylko okazją do spotkania się z biskupem, ale także do zapoznania się z wieloma wspaniałymi i życzliwymi ludźmi.

UŚMIECH RODZINIE

**„BIORĄC MASZ PEŁNE RĘCE,
DAJĄC MASZ PEŁNE SERCE”**

26 maja odbyła się II edycja festynu parafialnego pod hasłem „Uśmiech Rodzinie”. Cel imprezy zorganizowanej przez Parafialny Oddział Akcji Katolickiej i Radę Dzielnicę Wójtostwo był taki sam jak w ubiegłym roku: pozyskanie środków na wykup całorocznych obiadów w świetlicach szkolnych dla dzieci z ubogich rodzin z dzielnicy wójtostwo. Tak jak za pierwszym razem wsparło nas wiele sanockich firm, instytucji i osób prywatnych. Wszystkim bardzo serdecznie dziękujemy!

Ulewny deszcz nie pozwolił na przeprowadzenie wszystkich zaplanowanych punktów programu. A atrakcji miało być wiele. Jedną z nich była loteria fantowa.

Po niespełna trzech godzinach trwania festynu i tak udało się sprzedać prawie połowę losów, a każdy los to jeden obiad dla dziecka.

W niedzielę nie doszedł do skutku Sportowy Turniej Rodzin. Jednak zapal zgłoszonych zawodników zdopingował organizatorów, aby przeprowadzić go w innym terminie. I tak w sobotę 1 czerwca odbyły się wszystkie konkurencje rodzinne i wyłoniono zwycięzców. Bezkonkurencyjną okazała się rodzina Suwałów. Czas rywalizacji sportowej umiłał przygrywając zespół instrumentalno – wokalny „Jabol”. Odbyła się też sprzedaż losów, którą kontynuowano w niedzielę 2 czerwca w naszym kościele po każdej Mszy Św.

Losowaniu nagrody głównej znowu towarzyszył ulewny deszcz – więc przeprowadzono ją w kościele. Szczęście dopisało p. Markowi Paszkiewiczowi, który stał się właścicielem sprzętu grającego ufundowanego przez firmę „TRANS – GAZ”, ale nie tylko on wyszedł po losowaniu usatysfakcjonowany. Głównych nagród było 20.

Mimo kaprysów pogodowych, udało się przeprowadzić II Festyn Parafialny, dzięki zaangażowaniu ludzi dobrej woli. A przede wszystkim dzięki tym, którzy wykazali zainteresowanie naszymi propozycjami i zechcieli pomóc dzieciom uczestnicząc w zabawie.

Wszystkim z całego serca dziękujemy.

***„Dobroć jest mądrzejsza od mądrości,
a uznanie tej prawdy to mądrości początek.”***

Rozliczenie imprezy przedstawimy w późniejszym terminie.

WYDAWNICTWO - Parafia Chrystusa Króla w Sanoku, ul. Jana Pawła II 55
Zespół Redakcyjny: ks. F. Kwaśny, ks. W. Kałamarz oraz zespół K.S.W. w składzie:
B. Kulczycka, E. Sołtysik, K. Szwan oraz B. Pankiewicz.
Skład i druk: Drukarnia „Piast Kołodziej”, Sanok, ul. Cegielniana 54, tel. 463 24 94 [doc]